A°. 1838. SURINAAMSCHE COURANT. N°. 58.

DONDERDAG, DEN 19den JULIJ.

PARAMARIBO.

Advertentien.

De ondergeteekende, als daartoe door den Gouverneur Generaal *ad interim*, geautoriseerd, maakt bij deze bekend, dat aan den minst inschrijvenden zal worden aanbesteed:

Het daarstellen van *zes nieuwe* GEBOUWEN en daarbij behoorende ZIJGEBOUWEN in de Forresse *Zeelandia*, bestemd tot huisvesting van Officieren; zoo mede het afbreken en verplaatsen van het WACHTHUIS, met aanbouwing van een VERLENGSTUK voor Officiers-kamer, en eindelijk het afbreken van het oude OFFICIERS PAVILLOEN, het TOORNGEBOUW of MESHUIS en de daarachter staande GEBOUWEN, alles naar zoodanige plan, voorwaarden en teekeningen, als ten huize van hem ondergeteekende ter inzage van gegadigden liggen.

De inschrijvings-billetten, welke in *cijfers* en in *schrijfletters* moeten behelzen den prijs, waarvoor men genegen is, die werkzaamheden aan te nemen, zoo mede tot welken verminderden prijs, ingeval men over den afbraak der oude Gebouwen kan beschikken, zullen ten huize van den ondergeteekende worden aangenomen tot Zaturdag den *achttienden* Augustus aanstaande, des morgens ten *negen* uren, op welken dag die billetten zullen worden geopend ten overstaan van den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, en bij goedkeuring der minste inschrijving, de toewijzing gedaan worden.

Paramaribo, den 19 *Julij 1838.*

De Majoor titulair, belast met het Genie-departement,

SCHEEK.

(28350) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 20sten Julij 1838, des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Gecommitteerde Raden, uit welgemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De *helfte* in het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Nepveu'sgracht*, bekend onder La. A. Nos. 98 | 84, aankomende H. F. VALENTIJN.

Paramaribo, den 14 *Julij* 1838.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(28353) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, als daartoe door den Hove gecommitteerd, presenteert bij inschrijving te Koop:

VEERTIG VATEN *SUIKER*, van de Plantaadje *Picardie*; aankomende WILLIAM CHRISTIE, en wel bij kavelingen van *vijf* vaten.

Zullende de inschrijvings-billetten tot Dingsdag, den 24sten dezer, des voormiddags ten *negen* ure, ten Kantore van den ondergeteekenden worden aangenomen, en vervolgens ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden tot de Zaken van Curatele en Sequestratie geopend, en het hoogste bod (mits goedgekeurd), worden aangenomen, met verpligting der Koopers, om binnen den tijd van *acht* dagen, na den verkoop, de Suiker voor eigene rekening en risico te doen afhalen.

Paramaribo, den 17 *Julij 1838.*

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(27551) De ondergeteekenden zullen over *zes* weken, dag en datum nader te bepalen, door- en ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER, doen verkoopen:

De KOFFIJ-PLANTAADJES *ANNA MARIA*, gelegen in rio *beneden Saramacca* en *L'EMBARRAS* en *VENLO*, gelegen in rio *beneden Commewijne*.

Paramaribo, den 16 *Julij* 1838.

J. L. KARSSEBOOM,
c. s. qq.

TE KOOP:

(27559) Op *favorable conditien*, de *HUIZEN* en het *ERF*, gelegen op *Combé*, zeer geschikt om *AFFAIRES* te doen; aankomende

P. DE MARCHI.

(25950) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal *MORGEN* om 9 uren, verkoopen:

PROVISIEN, STUKGOEDEREN, WANE- en KOPIE PLANKEN; de Slaaf *BARON*, aankomende den WelEd. Heer G. L. RÖPERHOFF, en om verkoop rekening te sluiten GEBLOEMDE- en EFFE NETELDOEK, Engelsche AXEN en LIJST-SCHAVEN.

(27575) ALEXANDER SALOMONS, Vendumeester, zal op *MORGEN* den 20sten Julij, 's namiddags ten *vier* ure, publiek op Vendu doen verkoopen, in het huis aan de *Waterkant*, aankomende Mejufvrouw C. J. SMITH:

Engelsch *PLEETWERK*, bestaande in: STOLP-KANDELAARS, SOESMANDEN, BESCHUITTROMMELS en BLADEN, vergulde ZOUTVAATJES. Stellen *Mahonijhouten* STOELEN, CANAPÉES, TOILET-SPIEGELS, LIKEUR KELDERS, SPIEGELS, OMBREDOOZEN, fraaije PATENT-LAMPEN, GLAS- en AARDEWERK, KOPER- en BLIKWERK, nieuwe STUKGOEDEREN, een fraai compleet VEÊRE BED en onderscheiden GOEDEREN meer.

(27560) D. VAN LENNEP CAMP is voornemens voor eenigen tijd, de Kolonie te verlaten.

SCHOENEN-MAGAZIJN
VAN
A. J. POSNANKI.

(27576) Ontvangen per het Schip *Sophia Cecilia*, Kapt. J. C. RADELOFF:

Een geheel nieuw assortiment Mans-, Vrouwen-, Jongens- en Kinderen Schoenen, Laarsen en Pantoffels.

Versche Gras Boter, Zoetemelksche en Komijne Kazen, Kasseer Vleesch in ¼ en ½ vaatjes, dito pekel Worst, Loodwit en Lijn Olie.

Een geheel nieuw assortiment STUKGOEDEREN, ordinaire fijne hemden Linnen, Iersche dito, zwarte lakensche Rokken en Jassen, Dril ochtend dito, zwarte lakensche- en satijne Vesten, satijne en paardehare Cravatten, zwarte Merinos en Princestof, Lemfer, Eau de Cologne, zwarte en witte Mans-, Jongens- en Kinderen Vilten en Zijden Hoeden, supra fijne blaauw-, zwart- en bruin LAKEN, gemaakte lakensche Buisjes, Specerijen in soorten, kistjes PORTORICO SIGAREN-TABAK in ½ pond pakjes, Likeurkelders, fijne Cristalle Glaswerk, Engelsche- en ordinaire Tafellampen en diverse soorten van KRAMERIJEN, BIJOUTERIEN en PARFUMERIEN.

Oxhoofden opregte Brandewijn, kisten Rhijn Wijn a 12 flesschen, als: ELTFILTER en PFAFFENHEIM.

In voorraad:

Kisten Roode Wijn van 48 flesschen, dito fijne dito a 12 flesschen, Madera Wijn in kwart pijpen; alle soorten fijne *Fransche* LIKEUREN in kistjes en bij het fleschje, en diverse DRANKEN meer.

(28348) Kapt. BOIJ JANSEN pp., Kapt. D. SPREEUW, voerende het Schip *de Harmonie*, is voornemens den 14 Augustus e. k., naar *Amsterdam* te vertrekken.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN:

Den 16den dezer, de Fransche Schoener *la Cayennaise*, Kapt. C. Haugais, van Demerary.

Den 17den, de Nederlandsche Sloep *Trafalgar*, Kapt. J. H. Thomas, van Coronie, hebbende 2 dagen reis; Passagiers: Christina Kemper met haar Kind, Christina Kup met een bediende en kind, de minderjarigen Alexander en William Mac Intosh met een bediende, Charles Ferrier en de Slavin *Patience* van Plantagie *Johanna Maria*, behoorende aan den Boedel Robertson.

UITGEKLAARD.

Den 14den dezer, het Schip *Nicolaas Witzen*, Kapt. F. Lange, naar Amsterdam, lading: 477 vaten Suiker; — Passagier: de Minderj. J. T. Cordua.

Nieuwstijdingen.

(*Uittreksels uit de* Nederlandsche Dagbladen *tot en met den* 22 *Mei* 1838).

Fransche Berigten.

Uit Parijs wordt het volgende gemeld. De *Constitutionnel* zegt in zijn feuilleton: *De huwelijken maakten ten allen tijde bij de Franschen eene groote en gewigtige aangelegenheid uit.*

Sedert tien jaren is het geld de volstrekt eenige spil geweest, rondom welke zij gedraaid hebben, en de schouwburg stelde het ons spottenderwijze voor, dat »de schoonste dag des levens" in eene financieele speculatie is veranderd. Heden ten dage hebben wel de huwelijken dit karakter niet verloren, maar er komt thans nog eene der bespottelijkste aristocratische trekken daarbij. De diplomaten, die zoo menigwerf zich over hun lot beklagen, zijn tegenwoordig bij den rijken burgerstand in de mode. De ambten hebben thans bij de naar aanzien dorstende burgerlijke geslachten de plaats van den voormaligen adel ingenomen. Vermits juist thans de adel niet aan de markt is, en mijnheer de grootzegelbewaarder met den zegelstempel daartoe wat langzaam is, zoo zoek men huwelijks-verbindtenissen, door welke men aan de ten hove gegeven wordende bals kunne deel nemen, en waarbij de schoonzoon op zijne visite-kaartjes, na zijnen naam, minstens nog drie of vier regels, louter met titels, kan volschrijven. Het regt om uniform te dragen, en door zijn ambtelijk kostuum zich alle deuren te zien openen, wordt tegenwoordig gehuldigd, even als vroeger de adelbrief met het regt om geene belastingen te betalen. De meisjes, wie eene rijke erfenis te beurt moet vallen, willen dat hun man ook iets zij, opdat zij overal mogen verschijnen. De bruidschat wordt naar deze rang-afmeting der ijdelheid vastgesteld. De prefecten staan zeer willig aan de markt, ofschoon zij eigenlijk slechts in de provincie-steden den eersten rang schijnen te bekleeden; doch men weet ook, dat zij, gedurende den winter, tot de bals in het paleis opgenomen worden. De gezantschaps secretarissen staan het hoogst in koers; doch zij zijn schaars, want voor hen moet men met de jonge Engelsche dames de concurrentie doorstaan. Ook vreemde consuls zijn zeer gezocht, al was het ook slechts om het wapenschild dat voor hunne huizen prijkt en een zeker aanzien geeft.

PORTUGESCHE KARAKTERTREKKEN.

Naauwgezetheid.

Een *Fidalgo* (edelman) gaf eenen *Gallego* of waterdrager (eigenlijk Galiciër, omdat deze lieden meerendeels uit de Spaansche provincie Galicie afkomstig zijn) onder bedenkelijke gebaren te kennen, dat zeker iemand, dien hij hem aanduidde, hem een ware doorn in het oog was. De Gallego's in Lissabon, spelen, moet men weten, dikwerf de rol van de voormalige beruchte Banditen in Italië en deze *Gallego* verstond derhalve ook dadelijk, wat men eigenlijk van hem verlangde. Van avond zal de vijand uwer Excellentie niet meer leven, verklaarde hij tot groote vreugde van den *Fidalgo*. Juist werd het middagmaal van dezen opgedragen; een schotel *vacca com arros*, (rundvleesch met rijst), en de *Fidalgo* noodigde in de vreugde zijns harten den *Gallego* toe te tasten. »Dan kent gij mij niet," antwoordde deze echter, en maakte een kruis, »houdt gij mij in staat om op vrijdag vleesch te eten."

Wreedheid.

De Portugees heeft het met den Spanjaard gemeen, zich meestal dan op zijnen vijand te wreken, wanneer deze gansch weerloos en niet op zijne hoede is. De Franschen ondervonden dit, helaas! op eene schrikkelijke wijze. Vrouwen en mannen zochten hun dolksteken toe te brengen, wanneer zij het ongestraft doen konden. Toen de Franschen Lissabon moesten ontruimen, lieten zij de zieken en gewonden achter, die volgens de kapitulatie achterna gezonden zouden worden. Juist lagen er verscheiden aan de kaai om te worden ingescheept, waarvan er een eene vreesselijke wonde in den buik had. Eene furie van een wijf sloop naar hem toe, en eer iemand er op verdacht was, trad zij hem op het onderlijf, dat de darmen er terstond uitsprongen. *Morra, cao de Francez* (sterf Fransche hond!) riep het monster hem toe. Zoo iets heette toen, wel is waar, patriotismus en heet zulks bij velen nog! De Franschman had echter nog zoo veel tegenwoordigheid van geest, dat hij een' in de nabijheid liggenden pallas greep en haar een' houw over den voet gaf, die haar, zoo lang zij leeft, wel in geheugen zal blijven.

Zindelijkheid.

De Geneesheeren in Portugal schrijven bijna al hunne zieken *baden* voor, en dit is goed, want negen tiende gedeelten der vrouwen aldaar, zouden anders na den doop niet meer door water worden gereinigd. Zelfs des morgens wascht eene Portugesche vrouw zich niet anders dan dat zij den tip van haren neusdoek met haar spog nat maakt en daarmede over haar gezigt wrijft. Een edelman, die zich eenigen tijd in Engeland had opgehouden en aldaar aan grootere zindelijkheid gewoon was geworden, vraagde op zekeren dag vaderlijk aan zijne dochter, of zij zich heden wel gewasschen had. — Wel neen, lieve vader!" antwoordde zij, verwonderd, »mijn gezigt »is niet morsig, waarom zou ik mij dan »wasschen?"

MENGELINGEN.

EERGEVOEL EN EDELMOEDIGHEID IN STRIJD.

Toen de oorlog in het midden van het jaar 1807 ten tweede male in de nabijheid van Eylau woedde, vlugtte een landedelman, wiens naam de opsteller niet vernomen heeft, met zijne familie van zijn in dit oord gelegen, door de gevolgen des oorlogs deerlijk verwoest landgoed naar Königsberg, waar ten minsten op lijfsveiligheid te rekenen was. De vlugtelingen bleven in deze stad, en kregen hier, ten zelfden tijde dat het sluiten der vrede van Tilsit bekend wierd, en men weder in hoop vrijer adem schepte, de harttreffende tijdingen van hunne bezittingen. Het eigendom des landedelmans was grootendeels verloren; een gedeelte der armée had op de korenvelden gefourageerd, op verscheiden rijkdragende akkers had een leger gestaan, en zeer natuurlijk was alles platgereden, verteerd en verwoest, het vee weggedreven of tot voorspan gebruikt, en in de overhaasting niet te rug gegeven geworden.

In stomme wanhoop zag de arme man strak voor zich naar den grond, toen een Jobsbode hem dit nieuwe groote ongeluk meldde, heete tranen stortte zijne vrouw, en ging met natte oogen, in de smart van haren man deelende, het huis door. In hetzelfde huis was kort te voren een Fransch officier geïnkwartierd geworden, de luitenant *Scherer*, van het 75ste regiment, een wakker soldaat, die het kruis van het legioen van eer en een' eeresabel droeg, en een welgehumeurd, goedhartig mensch scheen te zijn. Hij hoorde van het ongeval dezer lieden, en ging bij hen om hen te troosten en op te beuren; alles wierd tot dit oogmerk aangewend, maar vergeefsch: het verlies was zoo nieuw als groot. Onverrigter zake, en dierhalven zeer bedroefd, verliet hij het vertrek der troosteloozen, om een half uur in het zijne nadenkend door te brengen. Eindelijk geloofde hij een beter middel gevonden te hebben, en ging met een helder gelaat weder bij den edelman. Spoedig had hij het verstroostend gesprek weder aangeknoopt. »Het is vrede," sprak hij: »het zal u gelukken het verlorene »te herstellen, uw goed weder aan te »bouwen."—

»En waar zal ik de onontbeerlijkste »middelen daartoe bekomen?" vroeg de andere zuchtende: »wie zal, wie kan, »bij eigene en algemeene verlegenheid, »de noodige voorschotten doen?"—

»Hoor mij," zeide *Scherer*, »ik ben »geen rijk man; ik heb mij nooit iets »toegeëigend waarop ik geen regtmatige »aanspraak had; maar ik bezit tegenwoordig vijf honderd daalders, die ik missen kan. Wilt gij deze kleine som van »mij aannemen?"—

»Aannemen?" riep de edelman, wankelende tusschen hoogmoed en het bewustzijn van hulpbenoodigdheid.

»Versta mij wel," vervolgde *Scherer*, hem begrijpende, »ter leen aannemen; »meen ik. Voor eenigen tijd kan ik deze »kleinigheid wel missen. Ik geef u mijn »adres, en wanneer gij het schikken »kunt, zendt gij mij het geld in Frankrijk misschien na eenige jaren, misschien nog vroeger."—

»ô! Ik versta u zeer wel," zeide de Pruis met eene blijde dankbare beweging, »en erken met den besten wil de grootheid van uwe edelmoedigheid; maar ik »mag er geen gebruik van maken, deze »som niet aannemen, hoe leed het mij »doet haar te weigeren."—

»En waarom moogt gij niet?" vroeg *Scherer* verwonderd.

»Gij zijt," was het antwoord, »officier, »een vreemdeling in dit land, en gevolgelijk meer dan ieder andere aan het »wispelturig noodlot blootgesteld. Misschien hebt gij binnen kort dit geld »zelf noodig. Zelf de eenvoudigste mensch »kent de behoeften van de volgende dagen niet, nog minder de soldaat, de »reizende; de vreemdeling: en wat gij »mij aanbiedt kon u zelven weldra noodwendig zijn. Gij kon ziek worden, er »konden onvoorziene toevallen plaats hebben, die uitgaven vorderen, en gij bevondt u dan zonder dit geld in eene »even zoo drukkende verlegenheid als »die waaruit gij mij redden wilt." —

»Gij zoekt gronden, die...." zeide *Scherer*, bijna boos over deze weigering.

»Ik zoek ze niet; zij dringen zich mij »op. Laat mij voleinden. Hoe arm ik ben »weet gij; hoezeer ik het nog werden »kan weet geen van ons beiden. Nog »één slag des grimmigen noodlots, en »ik ben een volslagen bedelaar, buiten »staat om u ooit uw eigendom weder te »geven. Met één woord, ik neem u »geld niet, omdat ik voor het oogenblik »de volkomen overtuiging niet heb van »het u zeker en geheel terug te kunnen »geven." —

»Maar wat zal er van u worden?"—

»God zal helpen en goede menschen, »wanneer ik verzekerd ben een eerlijk »man te blijven."

Aanhoudend drong de edelmoedige officier op het aannemen van het geld, maar de andere bleef standvastig weigeren.

Met wederzijdsche hoogachting vervuld, scheidden zij van elkander.

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.